

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Calixto cxlix

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

De sancto

Calixto.

ne baptizata occubuit. filius aut eius nomine vir-
 bius rome sub tribus impatorib' militauit. Dein
 de parisijs rediēs baptizaf. et religiofozū numero
 sociat. Dū aut infideles metuerēt ne sanctorū rusti-
 ci et cleuterij corpa xpiani sepelirent. iusserunt vt
 in secana mergerent. **D** Matrona aut que-
 dam nobilis vectores ad prandiu inuitauit. et illis
 epulātib' sanctorū corpa furtiue surripuit et ī
 agro suo occulte sepelire fecit. que postea psecu-
 rione cessante inde sustulit. et corpa beati dyoni-
 sij bonozifice sociauit Passi sunt sub domiciano an-
 no dñi. xvi. etatis vero beati dyonisiij. xc. Circa
 annos dñi. dccc. v. tpe ludouici legati michaelis
 impatoris cōstānopolitani. inter cetera munera
 derulerūt ludouico filio karoli magni libros dyo-
 nisiij de gerarchia de greco in latinuz translatos.
 Qui cū gaudio sunt recepti. et. xix. infirmi in ipsa
 nocte in ecclia eius curati. **C**um apud arelatē
 sanctus regulus eps missarū solemnia celebraret
 apf'oz'z nomib' in canone recitatis adiunxit. et
 beatis martirib' tuis dyoniso rustico et cleuterio.
 Quo dicto cū adhuc dei famulos viuere crederet.
 plurimū mirari cepit cur eoz' nomina sic nesciens
 in canone ptulisset. et ecce eidē miranti tres colū-
 be apparuerūt sup crucem altaris residentes que
 sanctorū martirū noīa habebāt suis pectorib' san-
 guine insignita. Quas diligenter intueēs sanctos
 migrasse a corpe intellexit Circa annū dñi. dclxiiij.
 dagobertus rex francoz' vt in quadā habetur cro-
 nica qui longe ante pipinuz regnauerat a sua pue-
 ricia sanctū dyonisiū in magna veneratione ha-
 bere cepit. Nam et quādo clorarij patris sui iram
 metuebat. ad ecclia sancti dionisiij cōtinuo fugie-
 bat. Cū ergo factus iam rex mortuus fuisset cuidā
 sancto viro in visione monstratū est q' anima eius
 ad iudiciū rapta fuit. et multi sancti suarū ecclia-
 rum expoliationē obijciebant eidē. Cū ergo mali
 angeli iam ad penas rage eam vellēt affuit beat'
 dyonisius et eius interuenta liberata est. et penā
 euasit. forte esū eius aīma ad corpus redijt et ibi
 penitentiā egit. Clodouens rex corpa sancti dyo-
 nisiij manus religiose discooperiens. os brachij ei'
 fregit et cupide rapuit. qui mox in amenciaz ver-
 sus est. **E**t nota q' ignarus eps remensis dicit
 in epla quā misit ad karolū q' iste dyonisi' missus
 in galliā fuit dyonisius ariopagita vt supra dictus
 est. Idē testat iobes scorus in epla ad karolum
 Nec forte ratio ex computo temporis contradicit.
 sicut aliqui obijcere voluerunt

Calixtus papa anno dñi. ccc. xij. sub alexādro
 impatore martiriū passus est. Cuius tēpori-
 bus pars eminētioz' vrbis rome diuino est
 incendio cōcremata. et sinistra manus iouis aurea
 liquefacta. Tunc omēs sacerdotes ad alexādrum
 impatorē venerunt petentes vt dñi irati sacrifi-
 cijs placarent. Dū ergo offerrent subito celo fere-
 no. mane die iouis diuino fulmine quatuor sacer-
 dotes ydoloz' mortui sunt. et ara iouis cōcremata
 est. et sol obscuratus est. ita vt ppl's romanus fuge-
 ret extra muros. Audiens aut palmacius cōsul q'
 calixtus cū suis clericis transiberim latitaret. ro-
 gavit vt christianit' quos hoc malū contigerat ad
 purgationē ciuitatis penitus delerent. Palmaci'
 potestate accepta. cū illuc cū militibus pperasset.
 sed illi p'tinus excecati fuissent. reuertit' alexādro
 hoc p'tinus nunciauit. Tūc imperator iussit vt diē
 mercurij omnis ppl's conueniret et mercurio imo-
 laret. vt ab eo sup bis respōsa acciperet. Qd dum
 fieret. virgo quedā tēpli nomīe iuliana arrepta a
 demone exclamauit. Deus calixti est verus et vi-
 uus deus. qui nostris est pollutionibus indignat'
 Qd audiēs. palmacius trāstiberim ad vrbem rauē-
 nancium ad sanctū calixtū accessit. et cū vxore sua
 et familia se ab eo baptizari fecit. Qd audiens im-
 perator eum accersitū simpliciō senatori tradidit.
 vt verbis blandis eū moneret. exeo q' reipublice
 plurimū necessari' esset. Palmacio vero ieiunijs
 et orōnibus pseuerante venit ad euz quidā miles
 p'omittēs q' si vxorē suaz paraliticā sanaret con-

De sancto calixto. clix. A

tinuo crederet. Cū ergo palmaciū oraret. illa sanata ad palmaciū cucurrit dicēs. Baptisa me in nomine xp̄i. qui tenuit manū meam et alleuauit me. Tunc calixtus veniens ip̄am cum viro suo et simpliciō et multis alijs baptizauit. Qd̄ audies impator iussit omēs baptizatos decollari. calixtū vero quinq̄ diebus sine cibo et potu manere fecit. Ille autē videns eum amplius p̄fortari iussit. eum diebus singulis fustigari. deinde p̄ fenestram p̄cipitatus alligatusq̄ saxo in puteū p̄cipitari. Asteri autem p̄ esbiter corpus eius de puteo eleuauit et ipsum in cimiterio calpodij sepeluit.

De sancto leonardo d A

Leonardus dicitur odor populi. a leos quod est pplus et nardus qd̄ est herba redolens quia odore bone fame pplum ad se traheret. Uel leonardus dicitur quasi legens ardua. Uel leonardus dicitur a leone. Leo enim quatuor habet in se. Primo habet fortitudinē quā fortitudinē ut dicit yfido. habet in pectore et in capite. Sic beatus leonardus habuit fortitudinē in pectore p̄ malarū cogitationū refrenationē. in capite p̄ infatigabilē sup̄norum cōtemplationem. Secūdo habet sagacitatem et hoc in duobus sc̄z in ap̄tione oculorū cum dormit. et in deletionē vestigiōrū cum fugit. Sic leonardus vigilauit p̄ laborem actionis et vigilando dormiuit p̄ quietem cōtemplationis et in se deletuit vestigia toti⁹ mundane affectionis. Tercio habet virtuositatem in voce. qz eius vox tertia die fecerat leunculū natum mortuū et omnē bestiam fi

gere facit gradū. Sic leonardus multos mortuos in peccatis suscitauit et multos bestialiter viuētes in opibus bonis vixit. Quarto habet timorem in corde quia sc̄dm yfidoz duo timet. sc̄z strepitū rotarum et ignē accensum. Sic leonardus timuit. et timēdo vitauit strepitū mundane sollicitudinis. et ideo in desertum fugit et ignē terrene cupiditatis et ideo omēs thesauros sibi oblatos p̄misit.

Leonardus fuisse dicitur circa annū domini. d. lxxv. hinc sancto remigio remēsī archiep̄o de sacro fonte leuatus et ab ipso salutaribus disciplinis instructus est. Cuius parentes primi in palatio regis francie habebantur. hic tantā gratiam a rege obtinuit. qz oēs incarcerati quos ipse visitabat. p̄tinus absoluebant. Cuius igitur fama sanctitatis eius excreueret. rex multo tpe eum secum manere coegit donec oportuno tpe ei ep̄atum donaret. Qd̄ ille rēnuuit et solitudinē desiderans relictis omnibus aurelianū predicādo cū fratre suo liardo deuenit. Ubi postq̄ in quodam cenobio aliquandiu vixerūt. dum liardus sup̄ ripam ligeris solitari⁹ manere vellet. et leonardus p̄ sancti spūs admonitionē in aquitania disponeret p̄dicare. oculantes se ab inuicē discesserūt. Leonardus igitur vbiqz p̄dicans multa miracula exercēs. in quadā silua ciuitati lemouice vicina habitauit. vbi erat aula regia causa venationis cōstructa. Accidit autē vt quadā die rex ibi venaret. et regina illuc causa delectationis egressa partu periclitaret. Cū ergo rex et familia p̄pter regine p̄dicationē lugerent et leonardus p̄ nemus trāsiret. et gementiū voces audiret pietate cōmorus illuc p̄perauit. et a rege vocatus p̄tinus introiuit. Cū igitur a rege interrogatus quis esset. et se sancti remigij discipulū fuisse narraret. rex spem bonā concipiēs. et a bono magistro ip̄m bene instructū existimans ip̄m ad reginam induxit. rogans vt suis p̄cibus de recuperata coniuge et edita ple duplex gaudium obtineret. Tūc ille orōne fusa qd̄ petebat p̄tinus impetravit. Cum autē rex multa in auro et argento sibi offerret ille p̄tinus recusauit. admonēs vt hec paupibus daret dicens. Ego nullis horū indigeo sed tantum in aliqua siluarū contemptris huius mūdi diuirijs soli xp̄o famulari desidero. Cum autē rex totū illud nemus sibi tradere vellet. ille ait. Non totū illud accipio. sed q̄rtum nocte cum meo asello circumire poterō. tantū michi cōcedi exopto. Qd̄ rex libentissime adimpleuit. Cōstructo itaqz ibidē monasterio. ibi diu cum adiuctis sibi duobus monachis in abstinentia multa degebat. Cum autē aqua vno ab